

Първата книжка отъ списанието на Главната дирекция на статистиката се появи на бълъ свѣтъ презъ 1929 година. Споредъ тогавашнитѣ разбирания на редакционния комитетъ (съставъ проф. Д. Мишайковъ, проф. О. Андерсонъ, Ст. Димитровъ и П. Пенчевъ) това списание бѣше повикано да попълни една сжществена празнота въ нашата страна. Защото публикациитѣ на Дирекцията на статистиката, засѣгащи едни или други области на нашия животъ, не изчерпватъ всичко онова, което би било нужно да се каже и събщи въ връзка съ приложението на статистическото изследване въ България.

Отъ една страна, необходими сж изследвания отъ теоретиченъ характеръ, чрезъ които да се освѣтляватъ основнитѣ проблеми на статистиката, а така сжщо да се разискватъ и начинитѣ за събирането, обработването, математическата трансформация и научното използване на събранитѣ материали. Безъ подобни изследвания и разисквания не е мислимо използване на статистическитѣ данни, не е мислимъ и прогресътъ на теорията и техниката на статистиката.

Отъ друга страна, не е възможно да се произведе статистическо наблюдение съ точно спазване на всички предварително установени изисквания, нито пъкъ статистическитѣ данни да бждатъ абсолютно точни. При това положение, извънредно необходимо е да се изтъкватъ винаги условията, при които се извършватъ статистическитѣ наблюдения, мжчнотиитѣ, които сж ги съпровождали, и въроятната близостъ на добититѣ резултати съ действителността. По тоя начинъ биха се предотвратили много неоснователни критики и превратни тълкувания на статистическитѣ данни.

Въ сжщото време, нашата задача би била отчасти разрешена, ако статистическата дейность се изчерпваше само въ публикуване на суровитѣ статистически числа. Тия числа трѣбва да говорятъ, за да кажатъ, какво се крие въ тѣхъ. Необходимо е, следователно, научно разработване, съ цель да се правятъ заключения за причинитѣ и тенденциитѣ на изразенитѣ въ числа явления.

Тия задачи досега сж били само отчасти поставяни и разрешавани. Главнитѣ причини за това бѣха липсата на достатъчно число теоретично подготвени работници и липсата на едно печатно издание, въ което да могатъ да се публикуватъ работи отъ подобенъ характеръ. За голѣма радостъ, ние виждаме презъ последнитѣ години какъ постоянно се увеличава числото на научно подготвенитѣ работници въ областъта на статистиката. На тия работници трѣбва да се даде необходимото насърчение. Първата стъпка за тая цель трѣбва да бжде създаването на едно статистическо периодическо издание.